

Exodus 12, vers 1-28

De instelling van het Pascha

Vorbereiding

Vier met de kinderen een sedermaaltijd. Dit is de maaltijd die Jezus vlak voor zijn dood met zijn leerlingen gebruikte. Tijdens deze viering stelt Jezus het avondmaal in en zegt dat Hij dit brood en deze beker niet meer zal eten en drinken totdat Hij terugkomt.

Voor de sedermaaltijd zijn de volgende dingen nodig:

- » Een geroosterd stukje lamsvlees met bot als herinnering aan het paaslam.
- » Bittere kruiden (meestal mierikswortel) als herinnering aan de zware tijd van slavernij in Egypte.

- » Charouses, bruine appelmoes gemaakt van appels, rozijnen, amandelen, kaneel, wijn en suiker. Het heeft de kleur van leem en herinnert aan de tichelstenen waarmee de Hebreeuwse slaven moesten bouwen.
- » Peterselie, selderij of radijs.
- » Een bakje zout water voor het indopen van deze groenten (ook dit herinnert aan het bittere lijden).
- » Een schaal met drie matses.
- » Zorg dat er voor alle kinderen een (stuk) matse en een bekertje druivensap is. Laat ze de matse besmeren met boter en suiker.

Probeer een gezellige sfeer te creëren, het is een feest van vreugde!

De kinderen kunnen meedoen in het eten van die bittere kruiden. Zorg dan voor meerdere bakjes water en groene kruiden. Dek één tafel feestelijk en zet daarop een groot blad waarop de dingen staan die hierboven beschreven zijn. Daarbij staan nog vier glazen met druivensap. Deze kunnen door de leerkracht zelf gebruikt worden.

De sedermaaltijd

De leerkracht leidt de sedermaaltijd ('seder' betekent: volgorde, programma). Hij/zij begint met het uitspreken van Deuteronomium 6, vers 4. Daarna wordt het eerste glas geheven en gedronken op de vrijheid. Het is een herinnering aan het feit dat de Joden vrij zijn en geen slaven meer. (De kinderen nemen nu één slok uit hun eigen glas.)

De leerkracht die de seder geeft, wast zijn/haar handen en legt uit dat dit een oud gebruik is. Daarna doopt de leerkracht wat radijs, selderij of peterselie in zout water en eet deze groenten. De kinderen kunnen dit ook eten. Het is een voorgerecht.

Nu wordt de middelste matse in twee stukken gebroken, één groot en één klein stuk. Het grootste deel wordt in een servet gewikkeld. De leerkracht legt dit op zijn/haar schouder en legt het ergens in het lokaal neer. Het herinnert opnieuw aan de uittocht, want wat ze over hadden van de matses mochten ze in doeken gewikkeld meenemen op hun schouders. Het kleinste stukje wordt bij de twee andere matses op de schotel gelegd terwijl er gezegd wordt: 'Dit is het brood van de armoede. Armen kunnen vaak geen hele broden kopen en hebben aan dit kleine stukje niet genoeg. Dit kleine stukje herinnert aan de armoede en ellende van onze voorouders in Egypte en ook aan de armen van nu.'

Nu volgen een aantal waaromvragen die Joodse kinderen aan hun ouders stellen. (Zorg dat deze op papier staan, zodat de kinderen ze eventueel voor kunnen lezen.)

- » Waarom is deze maaltijd zo anders dan andere maaltijden?
- » Waarom eten we geen gewoon brood maar matses?

Aan de hand van deze vragen wordt het verhaal van de uittocht verteld (Exodus 12, vers 29-42).

Zing daarna Psalm 113 en 114 uit het Liedboek voor de kerken of uit Opwekkingsliederen nr. 72 en 54. Dan wordt er voor de tweede keer druivensap gedronken, gebruik het tweede glas. De kinderen krijgen nu allemaal een matse en eten die op. Ze kunnen ook de matse besmeren met charouses. Drink de glazen leeg en vul ze voor het laatste gedeelte opnieuw.

Het stuk matse dat aan het begin van de seder werd weggelegd, wordt nu tevoorschijn gehaald. Ieder krijgt een klein stukje hiervan. Dat is het laatste wat gegeten wordt. Het is het nagerecht. Nu wordt het dankgebed uitgesproken en drinken wij voor de derde keer uit het glas. Zing samen Psalm 136 (Liedboek) of uit Opwekkingsliederen nr. 114 en drinken dan voor de vierde maal uit het glas.

Rabbin Gamaliël, een groot geleerde zei: 'Wanneer iemand op pesach - seder matses eet als een oud, gezellig gebruik zoals een chocolade-letter met Sinterklaas of een oliebol met Oudjaar, dan heeft hij of zij het niet begrepen. Deze maaltijd wil ons leren, dat God gisteren, vandaag en morgen dezelfde is.'

In het Oude Testament worden de Joden vaak opgeroepen met een: 'Herinner u wat de Here uw God voor u gedaan heeft!' Door de waaromvragen kijken ze opnieuw naar het wonder van de uittocht en hoe de dood de huizen voorbij is gegaan. Door de verhalen heen wordt duidelijk hoe God voor zijn volk zorgt en leert Hij dat Hij ook voor al zijn kinderen (alle gelovigen) wil zorgen.